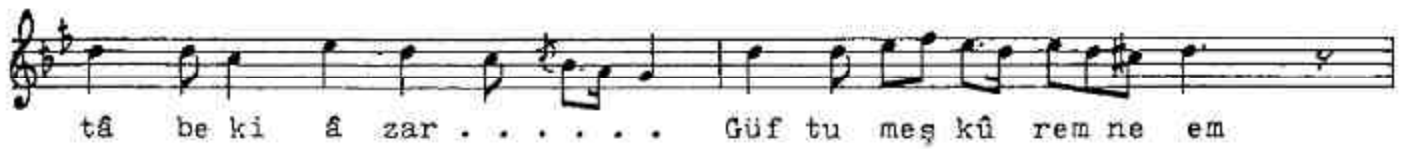
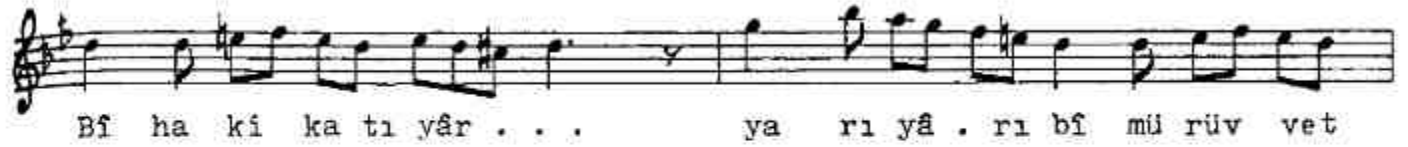

NIHĀVEND-İ KEBİR NAKIŞ BESTE

Abdülkâdir Merâğî
(1360 - 1435)

Devr-i Revân

8- NİHÂVEND-İ KEBİR NAKİŞ BESTE

Beste: Abdülkâdir Merâgî

Güfte: Hüsâmî

Usûlü: Devr-i revân

نہاوند کبیر نقش بستہ

روز کارد بود یار من
پرخ بر نعم روز وای کار زار من
بی حقیقت یار یارب مروت (نابکی آزار)
گفتمش خوارم درد یار تو
گفت بردن پیر رویم از دیار من
ای حسامی لکست یار سنگین دل
من نمیداند توی حال زار من

Rûz gârd bûd yâr-i men

Çerh-i ber hem rûzvâr-ı kâr zâr-ı men

Bî hakikat-i yâr, yâr-ı bî-mürüvvet (tâ-be-key âzâr)

Güftmeş ber den mîr rûyem ez diyâr-men

Güft ber den mîr-i rûyem ez diyâr-men

Ey HÜSÂMÎ hest-i yâr sengin-dîl.

Men nemîdânem tûy-i hâl zâr-men

Açıklaması

Zamân benim dostum idi. Ey inlemem ve işlerim, gündüzün felekden kurtulayım. Hakikatsiz ve mürüvetsiz dost, ne zamâna kadar sürer bu incinme?

Ona dedimki: senin dostunun derdinden zelîlim. O dediki: ben yurdumdan gidiyorum.

Ey Hüsâmî, dostun taş gibi bir gönlü vardır. Ben biliyorum ki benim durumum için inleyen sensin.

Kelimeler

felek : Gökyüzü, semâ, âsüman, tâlih, kader.
mürüvvet : insâniyet, mertlik, cömertlik, iyilkseverlik.